

Troyat: CUKROVÁ HORA

Kapitola tretia: Právo prvej noci

Prvý týždeň ubehol veľmi rýchlo. Rozcvičky už neboli pre nás také zdrvivúce, aj keď nám inštruktori dávali často riadne zabrať. Zvykli sme si tiež na to, že si musíme stále udržiavať poriadok vo svojich veciach. Spievanie a pochodovanie nám tiež už celkom išlo, ale hlavne - začali sme sa učiť, čo je potrebné a čo nie, na čo ktorí inštruktor dáva dôraz, čo sa kedy kontroluje, z čoho nás kto skúša.

Každý inštruktor mal svoje zvyky. Pri kontrolách sa striedali - vždy mali službu dvaja celý deň, tak sme za pár dní zistili, kto na čo kladie dôraz a na to sme sa zamerali, tak, aby boli spokojní. Martin a Marek boli inštruktori prvého družstva, v ktorom som bol aj ja.

Martin rád vyhadzoval skrinky, kontroloval, či topánky, ktoré sú v skrinkách, sú čisté, dokonca kontroloval aj podrážky. Rád nás preskúšaval z povinností chovancov.

Marek rád chodil po rote s bielou rukavicou a kontroloval, ako sme utreli prach, a vyškrabával zápalkou škáry medzi kachličkami. Mal pár miest, ktoré takto kontroloval, a tak sme sa rýchlo naučili, kde sú. A rád hľadal pri kontrole chlpy po záchodoch. Tie potom musel rajónista zbierať v lepšom prípade rukami, v horšom prípade jazykom.

Ernest a Dušan mali na starosť druhé družstvo.

Ernest bol úchyl, a tak sme ho neskôr medzi sebou aj volali – Ernest, úchyl. Rád kontroloval pred spaním, či náhodou nemáme pod pyžamom trenírky, čo sme mali samozrejme zakázané a veľmi rád si brával službu v sprchách, kde nám kontroloval aj žalude: na vyzvanie sme si museli stiahnuť predkožku, či tam nemáme bryndzu. Zdôvodňoval to tým, že intímna hygiena je pre zobáka veľmi dôležitá, aby sme tu nedostali „nejaké zvieratká“.

Dušan zase bazíroval na tom, aby sme boli vždy vzorne ustrojení.

Malý Stanko bazíroval na všetkom! U neho sme si neboli nikdy istí, čo vymyslí. Ten spravidla kúskom papiera kontroloval, či sme dobre oholení a neváhal nás pri kontrole aj päťkrát sa vrátiť preholiť.

Štefan zas rád dával záludné otázky z predpisov, ktoré sme museli vedieť spamäti. Veľmi rád nás nechával robiť kliky alebo drepy za hocijakú maličkosť, a to sme museli byť ešte radi, že dbá o rozvoj našej telesnej zdatnosti.

Malý Stanko a Dušan zodpovedali za tretie družstvo.

Samozrejme, každý večer niekto dostal trstenicou na zadok! Bez toho by sa to nezaobišlo - to už patrilo k folklóru. Čúrajúceho chalana s rozsekaným zadkom a spustenými trenkami na kolená pri vedľajšom pisoári si už nikto ani nevšímal. Viac ako výpraskov sa väčšina obávala tej druhej, osobnejšej stránky, kedy už inštruktori budú od nás vyžadovať aj „sexuálne služby“. Dočkali sme sa.

V nedeľu na večernej kontrole Igor vyhlásil: „Od zajtra rána vám pribudnú ďalšie prvácke povinnosti podľa pravidiel Cukrovej Hory. Každé ráno sa siedmi z vás, ktorých mená sa dozviete vždy na večernej kontrole, budú hlásiť do služby na izbe inštruktorov, kde budete plniť všetky rozkazy, ktoré dostanete. Inštruktori mi zodpovedajú za to, že sa naučíte všetko potrebné, aby ste napĺňali status pravidiel Cukrovej Hory a aby sme sa za vás nemuseli hanbiť, keď sa dostanete k materským jednotkám. Budete sa striedať každý deň, kým sa nevystriedate všetci, aby ste sa do toho všetci čo najskôr zasvätili. Po tom sa táto služba bude ťahať týždeň a striedať sa budete vždy v pondelok. Mená tých, ktorí ráno nastúpia, sa budú každý večer losovať. V tomto ešuse sú lístočky s vašimi menami.“

Ukázal na ešus, ktorý držal Ernest. Ten ho dvihol nad hlavu, aby ho všetci videli: „Ja vylosujem prvého. Kto začuje svoje meno, vystúpi z tvaru sem k nám, a vylosuje ďalšieho. To sa bude opakovať dovtedy, kým tu nebudete stáť všetci siedmi. Má niekto nejaké otázky? Chce sa niekto niečo opýtať?“ Hovoril to veľmi pomaly a s pátosom.

Všetci sme ticho čakali, kto bude prvý.

Igor strčil ruku do ešusu, pokrútil ňou, aby sa lístky premiešali a vytiahol jeden z nich. Pomaly papierik rozbalil: „Pred jednotku vystúpi...“ Urobil dramatickú pauzu ako keď rozdávajú Oskarov. Už som len čakal, že povie: „Dozviete sa po reklame.“ Ale nie: nakoniec prečítal meno, ktoré som ešte nepočul.

Z tvaru zaznelo „Tu!“ Predstúpil tmavovlasý chalan, o ktorom by som mohol povedať, že ho vidím prvýkrát v živote. Bol v rozpakoch.

„Vylosuj ďalšieho,“ navigoval ho Ernest, keď videl, že je v strese. „Najhoršia smrť je smrť z vyplašenia,“ poznamenal.

Chodba sa zasmiala.

Tmavovlasý chalan prečítal Tomášove meno.

„Do piči!“ povedal si Tomáš, nevedomujúc si, že to povedal nahlas.

Znova smiech.

„Tu!“ zakričal a pchal sa pred jednotku.

„Smiech?“ opýtal sa Igor výhražne.

Stíchli sme.

„Prejde!“ dodal tajomne. „Plač?“ znova urobil pauzu. „Príde,“ dodal rovnakým tónom.

Tomáš vylosoval ďalšieho. Nebol som to ja. Uľavilo sa mi, no na druhej strane... Mal som už poriadne plné vajcia, pretože inštruktori nás naozaj dobre strážili, aby sme neboli ani na chvíľu v tom najužšom kruhu samoty a nemohli si pomôcť. Takže si vieš predstaviť, že cecery nám stáli skoro vždy. Dokonca aj keď sme spali na izbe, muselo byť nad dverami rozsvietené núdzové osvetlenie a kedykoľvek nám po tichu vtrhli do izby a kontrolovali, či náhodou nemá niekto ruky pod dekou. Jeden chalan z tretieho družstva to chcel risknúť a vytratil sa nad ránom z izby na záchod. Samozrejme že ho tam hneď vymákli. Za trest musel masturbovať pred nastúpenou jednotkou, pričom ho mlátili po zadku trstenicou, až kým sa mu konečne nepodarilo vystriekať. Vzápätí na to dostal na celý mesiac na vtáka kovový pas cudnosti s vnútornými hrotmi, ktorý mu malý Stanko víťazoslávne pred nami zamkol malou visacou zámkom a kľúčik si teatrálne schoval do vrecka košele. Takže ďalšie pokusy sa radšej nekonali, resp. konali, ale pre zmenu úspešne, lebo nikoho iného neprichytili. Ja som to radšej po tejto ukážke neriskoval.

Určite ťa zaujíma, ako to bolo s odmenami. Ved' som písal, že honiť sme mohli len za odmenu. Čo ti na to poviem... Zatiaľ nikto takú odmenu nedostal. Vraj nebolo za čo.

Nedbal by som, keby ma vylosovali. Fajčiť som vedel. A vraj celkom dobre! A s anáлом som tiež nemal problém. Keď na nás v partii došli suchoty, vedel som o spôsobe ako si nejaké peniaze zarobiť. Stačilo zísť do parku pri stanici alebo do pary na plavárni a vždy sa našiel niekto, kto zaslinal na mladého zajka. Nie že by sa mi to páčilo... Teraz klamem: páčilo sa mi to! Hlavne to zistenie, že som chcený a že môžem inému chlapovi spôsobiť rozkoš. Vedel som sa s vtákmi pekne vyhrať a oddaľovať vyvrcholenie! Ale keď som sa ponáhlal, lebo chalani na mňa už niekde čakali, vedel som spraviť tak, aby to bolo čo najskôr. Páčilo sa mi aj to, keď do mňa vnikali a boli vo mne! Som prostاتicky vzrušivý, tak som si to naozaj užíval. Teraz mám dilemu. Mám ukázať, že to viem a mám rád, alebo mám robiť okolky a tváriť sa, že som do teraz vyrastal v ženskom kláštore?

Do prvej sedmičky ma nevybrali.

„Taká smola! A tak som sa tešil!“ robili sme si žarty s Kamilom pred večierkou na fajčiarke.

„A to ste len šiesti? To sa mi neoplatí ani riť otvárať,“ zadrel Kamil.

Chalani na fajčiarke sa smiali s nami.

„Vytiahnete aj obušok? Hm... A hrubší nemáte?“ pridal sa ktosi.

Také a podobné somariny sme si šuškali, sediac v altánku na fajčenie, a chichotali sa. Robili sme si žarty s jednotlivých inštruktorov, tipovali, kto *ho* akého má a podobne. Dospiali sme sa na druhý deň, keď sme zistili, čo všetko v sebe táto služba obnáša...

Chovanci, čo mali službu u inštruktorov, im do odchodu na výuku museli upratať izbu, postlať posteľ, robiť im všetky úsluhy, ktoré od nich inštruktori vyžadovali. Po obede sa už spoločného programu s nami nezúčastnili. Ručne im prali ponožky a trenky, pripravovali jedlo, čistili topánky, žehlili veci. Každú chvíľu niekto z nich prišiel zúfalý za nami na klubovňu: jeden musel do desiatich minút zohnať päť Horaliiek. Inštruktori vedeli, že sme ich dostávali k obedu, a že ich určite všetci nezjedli; ďalší musel zohnať modrý listový papier a tri obálky; Tomáš došiel s prázdny ešusom, že ho musí naplniť cigaretami tak, že bude vidieť len filtre a keď ten ešus otočia, tak nesmie ani jedna cigareta vypadnúť.

Časom sme sa naučili, že všetky prídavky k jedlu, ktoré dostávame, si máme odložiť na horšie časy. Teda že ich skôr či neskôr odovzdáme. Tomáš vyzbieral skoro jeden a pol kartónu cigariet. Podelili sme sa s ním, pretože sme vedeli, že to isté raz môže stretnúť nás. Ak by to Tomáš nevyzbieral od nás, musel by to financovať sám, ak by to nesplnil, čakal by ho výprask.

Hodinu pred večierkou ich inštruktori poslali pripraviť sa na večernú kontrolu. Znamenalo to, že si musia vyholiť rozkrok a zadok a vlastne celý priestor, ktorý zakrývajú trenírky, podpazušie a samozrejme tvár. V záchode bola hadica, ktorou sa robili rajóny, tak tou si museli urobiť klystír a zadok si namazať vazelínou, ktorú na to od inštruktorov dostali. Takto pripravení čakali na chodbe kým ich nezavolajú dnu. Po večierke im spočítali, ako boli s nimi za celý deň spokojní, a samozrejme si ich zasvätili do tajov štvrtáckej lásky. Niekomu to išlo lepšie, niekomu nie, no každý si odniesol pár faciek a nejaké šmuhy od trstenice cez zadok alebo chrbát. Chudák Tomáš si k tomu vyslúžil riadnu svalovicu na rukách, tak, že ich pár dní nedokázal ani vystrieť. Medzi cigaretami v ešuse bolo aj šesťdesiattri krátkych, tak si to odklikoval, a to bol ešte rád, že nedostal za každú trstenicou. To by si pár dní nesadol.

Mňa vylosovali na štvrtý deň. Deň zbehol rýchlo, celkom sa mi darilo, nič som nepokašľal, a tak keď nás poslali pripraviť sa, nehrozil mi večer žiadny trest. Starostlivo som si vymeral šírku dlane od pupku dole, tam musela začínať guma na trenírkach.

„Vystri sa,“ povedal Rado, ktorého vylosovali v ten deň so mnou a ktorý vylosoval mňa ako piateho. Napravil mi gumu trenírok vodorovne a kraj gummy obtiahol perom, ktoré mi vytvorilo okolo pása tenkú modrú čiaru. „Rozkroč sa trochu.“ Poslúchol som a Rado mi urobil to isté na stehnách, kde trenírky končili. Keď bol hotový, ešte raz to skúmavým okom prezrel. Bol spokojný. To isté som urobil ja jemu. Vyholili sme sa navzájom. Bolo to rýchlejšie. Tvár si oholil každý sám.

Občas niekto prehodil nejaké slovo, ale všetci sme boli zaujatí dôslednou činnosťou. Ešte raz sme sa prekontrolovali, aby sme niekde nemali strnisko, boli sme ako miminá. Niektorí chalani sa už boli vypláchnuť a sprchovali sa. S Radom sme prešli do záchodov. Dôkladne sme si vypláchli zadky hadicou, ktorá sa inak používala na vystriekanie podláh. Voda bola poriadne studená. Výplach som zopakoval štyrikrát, kým zo mňa nešla čistá voda a poriadne som si diery vymastil vazelínou. Obliekli sme si čisté vyžehlené trenírky a biele tričká, biele ponožky a šľapky. Takto nachystaní sme si nastúpili na chodbu pred dvere izby inštruktorov a čakali na zavolanie.

Inštruktori si dali načas, čakali sme tam v pozore dosť dlho na to, aby sme už mali všetci riadne strpnuté nohy.

„Podťe dnu!“ zakričal ktosi spoza dverí.

Poslušne sme vošli do izby a postavili sa vedľa seba. Ten, ktorý vošiel ako prvý, nás ohlásil. Malému Stankovi sa zdalo, že to nie je dosť nahlas alebo bol nahluchlý, a tak sme si to ešte dvakrát zopakovali, za čo sme si samozrejme všetci vyslúžili 10 klikov, ktoré sme si unisono sami hlasno odpočítali.

Po úvodnom ceremoniály nasledovala dôkladná prehliadka. Marek so Štefanom skontrolovali, či naše oholenie ma predpísanú formu, či nám trenírky nezakrývajú nejaký zablúdený chlp. Dôkladne nás prezreli, no z ich tvarí bolo vidieť, že veľmi spokojní nie sú.

Ernest nám prikázal, aby sme si trenky stiahli na kolená a vyhrnuli tričká nad bradavky. To už sa ku kontrole prihrnuli aj ostatní, ohmatávali nás na podbruší, prehadzovali nám vajcia, kontrolovali podpazušie, či niekde nenájdu nejaký zabudnutý chlp. Nenašli, no hľadali ďalej. Prikázali nám otočiť sa, predkloniť a rozťahnuť polky. Znalecky si prezerali naše análne otvory, bolo to veľmi trápne.

„Ale, ale, čo to tu máme?!“ zakričal radostne malý Samko: „Niekto tu nebol príliš dôsledný.“

Chalan, ktorého sa to týkalo, celý očervenel. Ostatní sme sa mohli vystrieť a otočiť. Jeho vystrčili pred nás a všetci sme sa museli ísť pozrieť po jednom do jeho zadku. Mal tam hneď vedľa zvierača asi tri chlpy dĺžky dva milimetre. Zrejme chalan, čo ho holil, sa bál zatlačiť na žiletku, aby ho náhodou neporezal na takom citlivom mieste. Najprv mu tie chlpy na zadku opálili zapaľovačom, potom ho celého znova oholili na sucho žiletkou proti srsti, že až kňučal, čo ho na niektorých miestach dobre dosekali. Samozrejme, nezabudli na dezinfekciu a oholené časti mu poctivo natreli pitralonom, až sa klepal.

My sme museli stáť a dívať sa. Bolo mi ho ľúto, ale bol som aj rád, že na jeho mieste nie som ja.

Z tejto trápnej a hroznej situácie sa mi začal stavať vták. Snažil som sa s ním nejako dohodnúť, no ako vieš, vtáci majú vlastnú hlavu. Vedel som, že to určite neostane bez odozvy. Všimol si to každý, čo sa nezaobišlo bez uštipačných poznámok. Teraz som sa červenal ja.

Igor mal právo prvej noci, a pretože bol veliteľom ostatných inštruktorov, mohol si vždy vybrať na prvú noc koho chcel. Strkal nám prsty do krku, prehmatával nám vajcia, vtáka, ohmatával nám svaly. Nakoniec sme si museli kľaknúť na zem, oprieť sa o lakty a vystrčiť zadok. Potľapkával nám zadky, obzeral diery, niekomu po diere len prešiel palcom, inému strčil do zadku jeden, dva prsty.

Mne strčil dva a poriadne hlboko, pomasíroval mi prostatu, až mi z penisu začalo kvapkať. Keď skončil, obzrel si takto ešte ďalších dvoch. Celé to prebiehalo za povzbudzovania inštruktormi, ktorí ho upozorňovali na rôzne naše prednosti a veľmi dobre sa na tom bavili. „Vyberám si tohto zmrda,“ započul som za chrbtom a už som sa zvíjal na zemi, čo ma Igor kopol do vajec. „Vajcia máš nejaké veľmi citlivé, to budeme musieť trénovať,“ poznamenal zrejme vtipne, lebo sa na tom inštruktóri dobre bavili, no mne to akosi smiešne neprišlo. Igor mi zatiahol opasok okolo krku a odviedol si ma ako psa na vôdzke po štyroch do svojej izby. O ostatných si inštruktóri zahráli karty.

Zastal som v strede izby. Igor ma nakopol do zadku a potiahol za remeň, aby som sa dvihol. Kľačal som tam s rozkročenými nohami, s trenkami na kolenách, s očami zabodnutými do zeme pred seba. Ani som nedýchal od vzrušenia a Igor sa zložil na posteľ.

„Budeš mi celú noc slúžiť, budeš robiť všetko, čo ti poviem, tak, aby som bol spokojný. Je to na tebe, či ťa to bude bolieť, alebo nie - dosiahnem svoje. Buď tak, že ťa ráno odtiaľ vynesú, alebo si to užijeme obaja. To, ako si to budeš užívať ty, ma vôbec nezaujíma. Ide o moje uspokojenie. Budem ti hovoriť, čo máš robiť a ty to budeš robiť najlepšie ako vieš. Pokiaľ sa mi to nebude páčiť, zmlátim ťa a budem ťa mlátiť dovtedy, kým nebudem spokojný. Tak je vlastne na tebe, ako to bude prebiehať. Rozumel si?“

„Rozumel pane,“ odpovedal som podlahe pred sebou. Neodvážil som sa na neho pozrieť.

„Vyzleč sa!“ povedal prísne a zapálil si cigaretu.

Postavil som sa a vyzliekol donaha. Ostal som tam stáť len s opaskom okolo krku.

„Prvé pravidlo: v tejto izbe zmrda nesmie mať vyššie hlavu ako ja, keby som bol v akejkoľvek polohe. Vystri ruku!“

Natiahol som k nemu dlaň, na čo ma vzápätí cez ňu švihol trstenicou. Zasyčal som a inštinktívne stiahol ruku k telu. Hneď som si kľakol a zohol hlavu, aby som ju nemal vyššie ako Igor.

„Druhé pravidlo: keď ťa trestám, môžeš stiahnuť ruku až keď ti poviem. Ruku!“

Natiahol som ruku pred neho a dostal som dve rany hneď za sebou po dlani.

„Vždy, po každej rane poďakuješ!“ dostal som ďalšiu ranu po dlani - len tak zasvišťalo.

„Ďakujem, pane!“

„Môžeš dať ruku dole.“

„Ďakujem, pane!“ stiahol som rýchlo ruku, ktorá ma riadne páčila, ale neopovážil som sa ani pohnúť alebo na ňu pozrieť.

Igor spustil nohu dolu z postele: „Teraz mi jazykom vyčistíš tenisky a nezabudni aj podrážky.“

Sklonil som hlavu až k jeho topánke, vystrčil jazyk a lízal som ako som najlepšie vedel. Neboli nové, no boli čisté. Bolo cítiť gumu, ale aj pot Igorových nôh. Vzrušilo ma to.

„Vidím, že sa ti to evidentne páči, ty zasran!“ skonštatoval Igor a švihol ma priateľsky trstenicou cez chrbát až som zalapal po dychu. Uvelebil sa tak, že si lýtka oprel o kraj postele, aby som sa dostal k obojstranným teniskám a podrážkam.

Nikdy predtým som to nikomu nerobil a netušil som, že ma takáto ponižujúca vec môže vzrušovať.

„Stačí! Vyzuj ma!“ zavelil.

Len čo som sa dotkol rukami jeho tenisiek, dostal som ranu rákoskou cez chrbát: „Zle! Ruku!“

Vystrčil som k nemu dlaň, nasledoval švih trstenicou po dlani.

„Druhú!“

Vystrčil som k nemu aj druhú dlaň, po ktorej som tiež dostal. Poďakoval som ako si želal.

Vysvetlil mi, ako ho mám vyzúvať - jednou rukou chytím tenisku za päť, prsty druhej strčím do topánky pod priehlavok a nohu z topánky vyťahujem, aby on nohu nemusel držať v ľufte ale ja v ruke.

Nohy mal teplé a vlhké čo ma zase, neviem prečo, vzrušilo. Tenisky som Igorovi pekne uložil vedľa postele. Prikázal mi strčiť nos na ponožku, hlasno vdychovať pach jeho prstov na nohách, mám si jeho pach dobre zapamätať, budem to vraj ešte potrebovať.

Hlasne som teda vdychoval vzduch nosom a vydychoval ústami. Napriek tomu, že mal ponožky spotené, nohy mu nesmrдели! Práve naopak: voňali mi. Cítil som vôňu chlapa. Po chvíli som mu musel ponožky vyzuť ústami. Chytil som teda ponožku na prstoch zubami, a zasa mi letela jedna po chrbte. Musel som vyzliecť ponožku od členku, cez päť, chodidlo, až k prstom a ústami ju vložiť do tenisky pri posteli. To som zopakoval aj s druhou.

Igor mi prikázal vylízať mu nohy.

Vystrčil som jazyk a olízal mu pomaly palec. Čakal som, že bude nasledovať rana trstenicou, no nemal výhrady. Osmelil som sa, zhlboka som dýchal a lízal prsty jeden po druhom. Zbral som do úst palec, cmúľal som ho a jazykom som sa snažil dostať medzi prsty.

On sa hladil v rozkroku, kde mu už navrela pekná hrča.

Jeho nohy voňali. Teda mne voňali - vzrušovalo ma to! Nikdy pred tým sa mi to ešte nestalo. Neznášal som ten smrad z topánok a prepotených ponožiek v šatniach. Každému nejako nohy smrdia: niekomu viac, niekomu menej, no doteraz sa mi nestalo, že by ma niečí pach vzrušoval.

Po prstoch som prešiel na chodidlo, doširoka som rozťahoval jazyk, aby som sa ho dotýkal čo najväčšou plochou. Cúcal so mu nohu perami a vzdychal som pri tom nahlas, tak, ako si želal. Pomaly som prešiel k päť. V klade mi hučalo. Pokračoval som druhou nohou a to som si už naozaj užíval.

„Pozrime sa, ako i tá kurva užíva,“ skonštatoval.

Celkom som zabudol na predsavzatie, že budem robiť drahoty.

Sadol si na posteľ a chytil ma za vajcia a poriadne potiahol za miešok pod poriadne zdureným vtákom.

Zasipel som.

„Len tie vajcia máš nejaké veľmi citlivé. Budem ti ich musieť trochu potrénovať,“ zdvihol sa a kopol ma priehlavkom do vajec, až som sa ohol v bolesti. „Vystri sa, keď sa s tebou bavím!“ Chytil opasok, čo som mal okolo krku a potiahol ma hore, až mi žily na krku navreli. „Poriadne sa rozkroč a ruky si daj za hlavu, bastard! V takej polohe budeš celý čas! Dostaneš päť kopancov do vajec, a keď sa neohneš, skončím! Ale upozorňujem ťa, že za každé cuknutie dostaneš ďalších päť. Rozumel si?“

„Áno pane, rozumel!“ súhlasil som, aj keď sa mi to vôbec nepáčilo. Ale nemal som na výber.

„Budeš si sám počítať!“ dodal a zasadil mi takú kopačku, až sa mi v očiach zahmlilo.

Zaskučal som a zatajil dych.

„Nula, pane!“ precedil som cez zuby a rýchlo som to rozdýchaval: „Ďakujem, pane!“

Kopol znova.

Myslel som, že mi ich odtrhol. „Jedna, pane! Ďakujem, pane!“ vyfučal som zo seba.

Zohol sa a prehmatával mi miešok: „Ale, ale, ty podvádzaš! Kde máš druhé vajce?“

Ľavé vajce mi zaliezlo v tej bolesti do podbrušia.

„Pekne si ho vytlač von!“

Poslúchol som a rukou som si vajce vytlačil zase do mieška a ruku dal za hlavu.

„Pekne si ich rozhojdaj, nech vidím, že sú obe v miešku, bastard!“ prikázal mi.

Neprotestoval som a hojdal som vajcami.

Kopol ma ešte štyrikrát.

Pot mi stekal po tele a myslel som, že mi popukajú žily na hlave. Mal som naozaj dosť, no môj večer poriadne ešte ani nezačal.

„Každý večer až do odvolania, po večernej kontrole sa budeš u mňa hlásiť na tréning odolnosti, rozumel si? Nemôžem predsa nechať zmrda takto netrénovaného!“

„Rozkaz, pane! Ďakujem, pane, že sa o mňa staráte!“ povedal som skoro s plačom pri predstave, že toto budem mať každý večer.

Zohol sa ku mne a začal mi vajcia rukou stláčať a prehmatávať. Boli boľavé, prekrvené a už mi klesol aj vták.

„Ako som ti povedal na začiatku, dnes si tu na to, aby som si užíval ja, nie ty! A ja si to užívam veľmi,“ stlačil mi vajcia celou silou až som zaskučal, „presne na to tie vajcia máš, ty bastard!“

„Áno, pane! Ďakujem, pane!“ povedal som už len mechanicky.

„Teraz si vyberieš môjho vtáka z nohavíc, zoberieš ho do huby a budeš ho tam držať do vtedy, kým ti nepoviem, aby si ho vybral. Mám to rád hlboko do krku. Je mi jedno, že budeš zvracať, že budeš plakať! Ruky budeš mať stále za chrbtom, nechcem cítiť žiaden odpor a neopováž sa ma dotknúť zubami! To by som ti ich musel vybiť,“ znelo to tak že som nepochyboval že to urobí.

Kľáčal som pred ním, hlavu som mal medzi jeho stehnami on pohodlne sedel na posteli. Hlasne som musel vdychovať vzduch, nalepený nosom na jeho rozkrok. Tvárou som cítil, že mu dávno stojí a nie je to žiaden kolibrík. Po chvíli mi dovolil, aby som mu rozopol nohavice a pritlačil tvár na jeho trenky. Cítil som sladkastú ostrú vôňu pižma a moču. Mal na nich mokrý flak z toho, ako bol vzrušený. Tvár som viac pritlačil a cítil som, ako sa mu hýbe vták. Perami som po ňom prechádzal po celej dĺžke a vdychoval som jeho vôňu. Tvrdo mu ešte viac - rovnako ako môj, hladil som mu ho jazykom a cez látku som cítil, aký je horúci.

Igor mi dovolil stiahnuť mu trenírky. Vták sa mu vztýčil a cinkol mi do nosa, z pod neho vyliezli veľké horúce vajcia. Trel som sa o neho nosom a tvárou a zhlboka som dýchal. Mal naozaj krásneho veľkého vtáka, predkožka zakrývala ohromný žalud', ktorý vzrušením tiekol. Prikázal mi ho zobrať do úst.

Naširoko som otvoril ústa a nasunul sa na jeho vtáka až po koreň. Pomaly som dýchal ústami, cítil som jeho žalud' hlboko v krku a vzduch, ktorý prúdi okolo neho. Občas ním Igor cukol, cítil som, ako tvrdne, kútikmi úst mi začali tiecť sliny.

Prikázal mi, aby som ho fajčil.

Pomaly som začal hýbať hlavou. Vytiahol som si ho, až mi žalud' ostal na perách a znova som si ho tlačil hlboko do krku. Podnebím a jazykom som mu stiahol predkožku. Znova som zastal, keď som ho mal celého v sebe. Vyplazil som jazyk čo najviac a olizoval mu miešok.

Igorovi sa to veľmi páčilo. Ruku mal položenú na mojej hlave, no nechával tomu voľný priebeh a len slastne vzdychal.

Postupne som pomaly zrýchľoval, z úst mi vychádzali bubliny zo slín a stekali mu po vajciach. Tvrdo som si prirážal do krku. Občas som zastal, spomalil a pri vyťahovaní som mu penis dráždil jazykom.

Mal dobrú výdrž, bolo vidieť, že ho niekto nefajčí prvý krát. Chytil ma za uši a tvrdo prirážal a zrýchľoval, bubliny mi už išli aj nosom. Nestihol som sa ani nadychovať. Niekedy ma už napínalo, čakal som, že mi vystrieka mandle. Nestalo sa. Z ničoho nič vytiahol vtáka z mojej hlavy, zrejme tesne pred výstrekom. Usmial sa a dodal, že by som to mal veľmi jednoduché. V penise mu pulzovalo. Zapálil si cigaretu.

Kľáčal som pred ním zadychčaný, spotený, zaslintaný. Naše pohľady sa stretli. Videl som že je spokojný. Mal som pocit, že mi chce ponúknuť cigaretu, ale zdržal sa. Dovolil mi len, aby som sa utrel do trička. „Teraz si ťa ako sa patri poriadne vytrtkám. Máš šťastie, pretože trtkám naozaj dobre, no máš smolu, že ja trtkám len zmaľované zadky! Preto teraz dostaneš 25 trstenicou.“

Zase mi klesol, no Igora to očividne bavilo. Musel som sa postaviť v strede izby, rozkročiť, vystrieť nohy, rukami sa chytiť členkov a ostať tak počas celej procedúry. Pokiaľ by som sa pustil alebo pokrčil nohy, začal by rátať odznova. Teda ja by som musel začať rátať odznova. Zhlboka som sa nadýchol, predklonil som sa a chytil členkov, chcel som to mať čo najskôr za sebou.

Igor pomaly dofajčil, ležérne ku mne pristúpil, rozcvičil si zápästie švihmi trstenicou do vzduchu. Prvá rana padla na obe polky súčasne. Začal som počítat od nuly a samozrejme ďakovať za každú ranu. Štípalo to ako sviňa. Vždy po piatich ranách si dal Igor prestávku, vymenil stranu, prehmatol mi zadok, potľapkal ma, spokojný sám so sebou a pokračoval. Posledných desať rán som už plakal. Ani ma to tak nebolelo ako mi to prišlo všetko ľúto. Igor sa mi aj páčil - vzrušoval ma ako chlap, bral som ho ako veľkú autoritu, urobil by som mu čo by len chcel, len aby bol spokojný, no vždy, keď som si myslel, že už ho mám na lopate, že medzi nami preskočí nejaká iskra, tak ma takto schladil, aby ma vzrušenie na neho celkom prešlo.

A aj ma prešlo. Samozrejme, že mi zase klesol a zdalo sa to že to Igora teší. Ostal som v tejto polohe ešte hodnú chvíľu, kým mi Igor nedovolil sa vystrieť. Netušil som čo by ma čakalo, ale tušil som, že by som to oľutoval. Prikázal mi kľaknúť si na kraj posteľe, rozťahnuť nohy, hlavu dať na posteľ a ruky vystrieť pred seba a opierať sa nimi o stenu. Chrbát som musel držať prehnutý. Postavil sa za mňa, dlane si položil na moje horúce polky, chvíľu ich tam držal, chvíľu ma hladil po zbitom zadku, trochu ma spokojne po zadku poplieskal - bol evidentne spokojný. Zrazu ma chytil za boky a bez upozornenia do mňa vrazil vtáka, až som zajačal a ohol som chrbát. Hneď som dostal rukou po boľavom zadku a prikázal, aby som sa prehol. Hneď som poslúchol.

Mrdal ma tvrdo až som hekal. Vyťahoval vtáka zo mňa až po žalud' a rýchlo prirazil až po vajcia, ktoré rytmicky plieskali o moje. O chvíľu som bol tak vzrušený, že mi z vtáka visela jedna dlhá slina až na plachtu a robila tam mláčku. Modlil som sa, aby som sa nevystriekal.

Keď už som bol kvalitne rozmrdaný, Igor vyťahoval zo mňa vtáka celého a znova ho do mňa vrážal, čím do mňa pumpoval čoraz viac vzduchu, až ma brucho bolelo, a chcelo sa mi čúrať. Prikázal mi dať ruky za chrbát, chytil sa ich a prirážal ešte tvrdšie.

Neviem ako dlho to trvalo, ale mal som pocit, že keď skončí, tak sa mi už nikdy zadok nezavrie. Nemalo to konca. Nakoniec mi jednou rukou chytil vajcia a začal ich stláčať, aby som kňučal od bolesti. Evidentne ho to tešilo, tak som jačal ešte viac, mysliac si, že sa takto urobí, no nestalo sa tak.

Zrazu prestal a prikázal mi kľaknúť si pred neho na zem. Ťažko sa mi vstávalo, boleli ma stehenné kĺby, čo som tam bol rozťahnutý ako žaba, no nechcel som, aby som mu dal dôvod k hnevu, tak som si čo najrýchlejšie pred neho kľakol. Chytil ma za uši a vrazil mi penis hlboko do krku a držal.

„Keď z teba vytečie čo len kvapka, zmlátim ťa ako psa!“

Nechápal som, čo tým myslel do chvíle, keď som zacítil, ako mu z penisu do krku steká teplá tekutina a semeno to nebolo! Rýchlo som polykal, no zavádzal mi tam jeho žalud', tak som ho polykaním stláčal, moč sa mi dostal až do nosa, nemohol som dýchať, tak som rýchlo polykal ako som

len mohol. No cuknúť sa nedalo, držal ma za uši pevne. V panike som prosebne na neho pozrel a v jeho očiach som videl radosť z toho, ako sa trápim. Nemal som vzduch, začal som sa dusiť, moč mi tiekol nosom aj kútikmi úst no on zatlačil ešte viac, aby sa mi penisom dostal hlbšie do krku. Mal som pocit, že prerazil klapku a moč mi steká krkom rovno do žalúdka, bez toho, aby som mal na to nejaký vplyv.

Konečne vtáka zo mňa vytiahol. Kašľal som a lapal som po vzduchu. Zdrapil ma za opasok, ktorý som mal okolo krku a druhou rukou mi vlepil takú facku, že mi začalo písať v uchu. „Čomu si nerozumel? Že z teba nesmie vytiect' ani kvapka, ty bastard?!“ vlepil mi v zapätí ďalšiu, až mi písať v uchu prestalo.

Chcel som zo seba vysúkať nejaké ospravedlnenie, alebo čo, no nestihol som, lebo ma kopol celou silou do vajec, až som sa zvalil do tej mláky.

„Okamžite to poutieraj, ty špina!“ zakričal na mňa.

Rýchlo som sa načiahol smerom, kde som mal na zemi oblečenie, zobral som tričko a ten bodrel do neho poutieral.

Igor sedel na posteli, nohy mal na zemi a pozeral sa na mňa.

Ešte nikto ma tak neponížil ako on. Ako som tak pred nim kľačal a utieral tú podlahu, zrazu sa mi podlomili ruky, hlava mi padla k jeho nohám a začal som plakať.

„To čo je, do piče!? Čo to tu na mňa hráš?!“ osopil sa na mňa a dvihol ma za opasok. „Ešte nemáš dôvod plakať, to ešte len príde.“ Narval mi vtáka do úst a prirážal, držiac ma za opasok. „Budeš fajčiť, ty vyjebaná kurva, kým ti nevystriekam mandle a všetko to polkneš!“

Poslušne som držal otvorenú hubu a snažil som sa, aby bol spokojný. Prirážal, až ma už sánka bolela a trýpol mi krk, ale bál som sa čokoľvek urobiť, čo by sa mu nepáčilo. Konečne mu v penise začalo cukať a chvíľku na to mi do krku začalo striekať horúce semeno. Polykal som a cucal, aby náhodou niečo nevytieklo, viem si predstaviť, ako by som si to odsral.

Zvalil sa na posteľ a zhlboka odfukoval. Musel som ho dočista vylízať. Nie len penis, ale aj vajcia, mokré od slín. Robil som to s takou radosťou, že som ho konečne uspokojil, že mi bolo až tak dobre na duši. „Ďakujem, pane!“ vyšlo zo mňa.

Zapálil si cigaretu a premeral si ma pohľadom. „Nechci mi povedať, že si mal s chlapom sex prvý krát,“ skonštatoval.

„Nie, pane, už som sex s chlapom mal,“ priznal som.

„Hneď, ako som ťa videl, som si to myslel,“ povedal opovržlivo a vyfúkol dym z cigarety.

„Ja nie som buzna, pane, len som si tak privyrábal,“ obhajoval som sa.

„Tu to nikoho nezaujímá, či si, alebo nie si. Čo nevieš, to sa tu naučíš a čo ťa nevzrušuje, to ťa začne,“ uškrnul sa. „Musím povedať, že taký dobrý sex som už veľmi dávno nemal, ale neopováz sa to niekomu povedať! Popriem to a teba stiahnem z kože! A pre tvoje dobro - veľmi sa tým, čo vieš, nechváľ. Chcem si ťa tu udržať čo najdlhšie pre seba. Keby sa to rozkríklo, to už by si potom šiel jebať inú ligu.“

Nechápal som, čo tým myslel, ale nevypytoval som sa, bol som rád, že som v klúde.

Hodil mi cigaretu: „Môžeš si zapáliť.“

S radosťou som to prijal, dobre mi padla.

„Mám pre teba dve správy. Jednu dobrú a jednu zlú. Ktorú chceš počuť ako prvú?“

Zbystril som: „Tu zlú, pane!“

„Aby to nebolo podozrivé, budem ťa musieť zmlátiť tak, ako každého zmrda, ktorého si tu na noc prvý krát beriem... A ta dobrá: keď tento kolotoč skončí, ja jediný mám právo vybrať si osobného

otroka, na ktorého nemá dosah nikto iný. Vyberiem si teba. Bude ti z toho vyplývať veľa povinností, ale aj nejaké práva. Všetko sa dozvieš, keď bude treba. Nikomu to nesmieš povedať.“

Nevedel som, ako mám na toto reagovať, bol som v rozpakoch. „Ďakujem, pane!“ vyšlo zo mňa, aj keď som ešte nevedel za čo.

„Nejako sme sa zakecali, čas pokročil, čaká nás ešte robota. Najprv ťa zmlátim trstenicou, zatiaľ čo si budeš honiť vtáka. Čím dlhšie ti to bude trvať, tým viac dostaneš. Takže sa snaž a potom ti urobím monokel. Neboj, nezlomím ti nos, ale je to potrebné.“

Musel som si kľaknúť, roztiahnuť nohy, do úst mi dal svoju ponožku a na tvár mi ponad uši šnúrkami zaviazal svoju tenisku. Musel som zhlboka dýchať nosom. Honil som si a Igor mi na chrbát maľoval krídla rákoskou. Najprv som dostal päť rán cez chrbát, od pravého pleca po ľavú polku zadku, potom strany vymenil a dostal som päť rán z opačnej strany. V strede chrbta sa mi šmuhy križovali. Kým som sa vystriekal, dostal som tridsať sedem rán! Igor ma vôbec nešetril, ale ten výstrek stál za to. Semeno vytvorilo na podlahe asi metrovú tenkú čiaru a pár menších. Cuklo mi vtákom sedemnásť krát, kým sa úplne ukludnil. Igor sa uznanlivo usmial.

„Uprac to, ty prasa!“ zašomral.

Nahol som sa po tričko.

„E-e!“ dvihol prst. „Jazykom!“

Kľakol som si na štyri a zlízal svoje vlastné semeno z podlahy. Bolo už studené.

„Teraz tá posledná vec. Pod' sem!“

Postavil som sa a s obavami predstúpil pred Igora.

Z nenazdajky mi ľavou rukou vlepil facku a pravou mi pästou trafil priamo pod oko, až sa mi zahmlilo pred očami a zvalil som sa na zem ako handrový panák. „Obleč sa a vypadni!“ Ľahol si na posteľ, zapálil si cigaretu a už si ma nevšímal.

Rýchlo som sa obliekol a zavrel za sebou dvere. Chvíľu som tam len tak stál a snažil sa mysľou spracovať dnešný večer. Odšuchtal som do kúpeľne. Vyzliekol som sa a pustil na seba studenu sprchu, celé telo ma bolelo.

Vyrušil ma Kamil - čakal na mňa. „Fú, ty ale vyzeráš!“ vyvalil oči. Zastavil vodu v sprche a odbehol do šatne. Doniesol osušku a snažil sa ma jemne poutierať. Klepal som sa. „Nemôžeš tu ostať, lebo prechladneš,“ povedal starostlivo. Prehodil mi osušku cez chrbát a jemnými dotykmi sa snažil nasať do nej vodu z môjho tela.

Objal som ho a pritisol sa k nemu. Mal som modré pery, klepali mi zuby.

Prestal ma sušiť a tiež ma objal. „Neboj, zvládneme to,“ zašepkal a pobožkal ma za ucho.

Odtiahol som sa od neho, pozrel mu do tváre a pobožkal ho na ústa. Znova som sa odtiahol, aby som videl jeho reakciu. Bolo to tam! Zavrel som oči a priložil pery k jeho perám. Túžil po mne rovnako, ako ja po ňom.

Kamil bol môj ostrov záchrany v tomto mori hnusu, v ktorom som ešte nevedel plávať. Olizovali sme si navzájom pery, dotýkali sa jazykmi, vycucievali jeden druhého a túžili po tom, aby tento okamih trval večne. Kamil ma na šatni prezliekol a pomohol mi do posteľe.

Ležal som na bruchu, inak sa nedalo. Zaspal som rýchlo. Snívalo sa mi, že som doma v obývačke. Mama varí v kuchyni, otec pozerá v telke šport a ja držím na rukách priadzu a babka z nej robí kľbko. Už ma z toho boli celý chrbát a aj sa mi zle sedí, najradšej by som išiel von, za kamarátmi, no tej priadze je čoraz viac a nejako sa mi to v rukách zamotáva a neviem sa toho zbaviť, tak len držím a kľbko sa už nevmetí ani do bytu, a tak ho vyhodia vonku na ulicu cez balkón, a to sa kotúľa dolu ulicou. „Tu máš kakao,“ usmieva sa na mňa babka, ale ja kakao nemám rád a všetci sa len usmievajú,

akurát otec zakričí: „A maš čo si chcel!“ Nevie, či to patrilo mne, alebo komentoval program v telke a hrniec na mlieko stále píska... „Ja nemám rád kakao,“ opakujem. Prebúdzam sa. Práve pískajú budíček. Bolí ma celé telo. Asi mám teplotu.

www.spankboy.cz